

Een Vice-Eerste Minister voor armoedebestrijding! (18.6.10)

Het Belgisch Netwerk voor Armoede bestrijding (BAPN) vraagt voor 1,6 miljoen mensen in armoede een Vice-Eerste Minister in de volgende regering.

Armoedebestrijding aux sérieux nemen – en daarvoor is het hoog tijd, het armoedecijfer in België is de voorbije jaren niet gedaald – betekent voor het BAPN dat er een sterk en ambitieus federaal armoedeplan door de volgende regering moet goedgekeurd worden en dat dit plan gecoördineerd wordt door een Vice-Eerste Minister. Aldus een persmededeling van het Netwerk.

Een aparte ministerpost armoedebestrijding dringt zich op wanneer we vaststellen dat 1 op 7 van de Belgen een verhoogd risico heeft op armoede, wat overeenkomt met 15% of 1,6 miljoen. Een sterk gecoördineerde en competentieoverschrijdende aanpak en acties zijn noodzakelijk om resultaat te leveren. 15% van de bevolking heeft recht op een Vice-Eerste Minister die voor hen strijdt en hun belangen weet te verdedigen.

BAPN roept de regering daarnaast ook op om de laagste inkomens op te trekken tot boven de Europese armoedegrens. De Europese armoedegrens wordt bepaald door 60% van het nationaal mediaan inkomen. In België komt dat voor een alleenstaande overeen met € 899 (cijfers uit 2008). De uitkeringen voor een alleenstaande bedraagt echter € 725,79 en ligt dus onder die Europese armoedegrens. Naast uitkeringen, liggen ook vele lonen onder deze grens. Dit is een onrecht in onze Belgische samenleving en moet zo snel mogelijk worden rechtgetrokken!

BAPN plaatst ook vragen bij het huidige werkgelegenheidsbeleid, dat meer rekening moet houden met mensen met een zwakkere positie op de arbeidsmarkt. Het werkgelegenheidsbeleid moet meer op maat zijn van mensen in armoede.

In de strijd tegen armoede wordt werk vaak als wondermiddel en oplossing naar voor geschoven. Want wie werkt, brengt geld in het laatje en klaar is kees. Akkoord dat werk een belangrijke hefboom kan zijn in de strijd tegen armoede, maar werk zonder meer naar voor schuiven als oplossing, zal geen resultaat leveren. De dagelijkse strijd van iemand in armoede tegen een kluwen aan en een opstapeling van problemen en zorgen, zorgt ervoor dat niet meteen wordt ingegaan op een aanbieding tot werk. “Als uw kind een oorontsteking heeft van het vocht op de muren en je hebt niet voldoende geld om naar de huisarts te gaan, noch om je huisvesting kwalitatief te verbeteren, ga je hem niet naar de opvang brengen om overdag te kunnen gaan werken. Bovendien is de aangeboden werkaanbieding vaak interim. Daarvoor neem je geen risico.” De situatie is dus veel complexer dan dat. Mensen in armoede moeten op andere vlakken verlicht worden van hun zorgen voordat werk ook maar als degelijk alternatief aan de horizon verschijnt.

Werk KAN een instrument zijn om te ontsnappen uit armoede, INDIEN het werkgelegenheidsbeleid zich zou toespitsen op een combinatie van drie onlosmakelijke – en dus allen even noodzakelijk tot slagen – aspecten:

- Voldoende inkomen als vertrekbasis voor zekerheid en stabiliteit.
- Een inclusieve arbeidsmarkt waarbij mensen in armoede zich gerespecteerd voelen, zekerheid en vertrouwen krijgen, de ruimte krijgen om problemen aan te pakken...
- Toegang tot diensten, zoals huisvesting, gezondheidszorg, kinderopvang...

De kans krijgen tot werk is dus veel meer dan het voorgeschoteld krijgen van een jobaanbieding. Vele andere stressoren moeten tegelijkertijd en blijvend worden aangepakt om die opstap naar werk te verkleinen. De logica van de kosten-baten analyse gaat dus ook hier op. We stellen vast dat deze afweging jammer genoeg niet voor iedereen altijd even zichtbaar is omdat een goed begrip van armoede vaak niet gekend is, wat stigmatisering in de hand werkt.

Deze driehoek (voldoende inkomen – inclusieve arbeidsmarkt – toegang tot diensten) werd ook op

Europees niveau, door de Europese Commissie, reeds erkend en aangenomen in een aanbeveling van actieve inclusie van personen die van de arbeidsmarkt zijn uitgesloten, maar blijft nog te vaak dode letter. BAPN vraagt dat de toekomstige regering het voortouw neemt om deze drie pijlers actief mee op te nemen in het werkgelegenheidsbeleid. België kan daarbij ook een vooraanstaande rol spelen op Europees vlak. 2010 is het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting en het jaar waarin België 6 maanden het roulerend voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie draagt. De regering moet een signaal geven naar Europa toe om deze aanbeveling mee op te nemen als kern van haar beleid.

.